

1590/2009

Given i Helsingfors den 22 december 2009

Lag om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000) 17 § 2 mom., 19 § 4 mom., 20 § 2 mom., 22, 23 och 25 §, 27 § 1 mom., 31, 33 och 34 §, 35 § 1 mom., 36 §, 58 § 2 mom., 60 § 1 mom., 64 § 3 mom., 64 a §, 65 § 1 mom., 68, 71—73, 77—80, 82, 84, 84 a, 84 c, 91, 92 och 94 §, 95 § 1 mom., 96 § 4 mom., 97 §, 99 § 3 mom., 105 och 106 §, 110 b § 2 mom. samt 112 § 1 mom.,

av dem 17 § 2 mom., 27 § 1 mom., 60 § 1 mom., 64 § 3 mom. och 95 § 1 mom. sådana de lyder i lag 252/2005, 22 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag och i lag 681/2008, 31, 34, 77—79 och 84 § sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 252/2005, 64 a § sådan den lyder i lag 944/2002 och i nämnda lag 252/2005, 65 § 1 mom. och 96 § 4 mom. sådana de lyder i lag 1300/2004, 84 a och 84 c § sådana de lyder i lag 385/2009, 92 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1300/2004 och 385/2009 samt 110 b § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 944/2002, som följer:

17 §

Beviljande av undantag

Undantag beviljas på ansökan. Innan undantag beviljas ska miljöministeriet ge närings-, trafik- och miljöcentralen, kommunen och en i 92 § avsedd registrerad sammanslutning tillfälle att bli hörda med anledning av ansökan. Beslutet ska delges i enlighet med förvaltningslagen (434/2003).

19 §

Kommunala miljöskyddsföreskrifter

Innan miljöskyddsföreskrifter utfärdas ska närings-, trafik- och miljöcentralen ges tillfälle att avge utlåtande. Beslut om godkännande av miljöskyddsföreskrifter ska delges så som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Beslutet anses ha delgivits då kungörelsen har blivit offentligt framlagd. På samma sätt ska det kungöras att miljöskyddsföreskrifterna träder i kraft. Föreskrifterna ska sändas till närings-, trafik- och miljöcentralen för kännedom.

20 §

Statliga myndigheter

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska inom sitt område styra och främja skötseln av de uppgifter som avses i denna lag och i författningar som har givits med stöd av den, övervaka att författningarna iakttas samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag.

22 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynsmyndigheter enligt denna lag är närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljövårdsmyndigheten.

Hälsoskyddsmyndigheterna och de tillsynsmyndigheter som avses i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet övervakar iakttagandet av de förordningar av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2 punkten och 108 d § i denna lag. Även arbetarskyddsmyndigheterna övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 13 § 1 mom. 2 punkten och myndigheterna för livsmedelstillsyn iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 108 d §. Finlands miljöcentral övervakar iakttagandet av den förordning av statsrådet som avses i 15 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel.

Tullverket och gränsbevakningsväsendet övervakar, vardera inom sitt behörighetsområde, iakttagandet av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Närings-, trafik- och miljöcentralen övervakar efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den till den del det är fråga om tillsynen över efterlevnaden av de föreskrivna verksamhetskrav som avses i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska underrätta den kommunala miljövårdsmyndigheten om brister som den uppdagar i samband med tillsynen för eventuella åtgärder från dessa myndigheters sida enligt den behörighet de har med stöd av denna lag. Genom förordning av statsrådet utfärdas i övrigt vid behov närmare bestämmelser om tillsynen och samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna.

23 §

Miljötillståndsmyndigheter

Statliga tillståndsmyndigheter enligt denna lag är regionförvaltningsverken på det sätt som föreskrivs i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009).

Kommunal miljötillståndsmyndighet är den kommunala miljövårdsmyndigheten.

Regionförvaltningsverket stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljövårdsmyndighetens verksamhet.

25 §

Skyldighet att följa miljöns tillstånd

Kommunen ska inom sitt område i behövlig omfattning följa miljöns tillstånd, på det sätt som de lokala förhållandena kräver. Närings-, trafik- och miljöcentralen ska följa miljöns tillstånd inom sitt område. Särskilda bestämmelser utfärdas om Finlands miljöcentrals uppgifter när det gäller att följa miljöns tillstånd.

Uppföljningsinformationen ska offentliggöras och ges behövlig publicitet.

27 §

Datasystemet för miljövårdsinformation

Närings-, trafik- och miljöcentralerna och Finlands miljöcentral upprätthåller datasystemet för miljövårdsinformation, vilket innehåller behövliga uppgifter om

- 1) sådana beslut av miljötillståndsmyndigheterna och tillsynsmyndigheterna som avses i denna lag,
- 2) rapporter och observationer i samband med tillstånden och anmälningarna,
- 3) sådant som ska införas i det avfallsregister som avses i avfallslagen,
- 4) uppföljning och forskning som gäller miljöns tillstånd i samband med verkställigheten av denna lag,
- 5) de kemikalier som används inom verksamhet som medför risk för förorening av miljön, om de utsläpp och det avfall som uppkommer av verksamheten samt om det avfall som tagits emot inom verksamheten,
- 6) annat som behövs för verkställigheten av denna lag.

31 §

Behörig tillståndsmyndighet

Regionförvaltningsverket ska avgöra en ansökan om miljötillstånd, om

- 1) verksamheten kan ha betydande miljökonsekvenser eller det annars, med hänsyn till verksamhetens art eller natur, är motiverat att regionförvaltningsverket avgör ärendet,
- 2) miljökonsekvenserna av annan verksamhet än den som avses i 1 punkten i betydande omfattning kan komma att beröra ett större område än den kommun där verksamheten ska placeras,

3) verksamheten utöver miljötillstånd förutsätter tillstånd enligt 2—9 kap. i vattenlagen eller att det enligt vattenlagen upplåts annan nyttjanderätt än för utloppsledning eller annan nyttjanderätt än sådan som avses i 10 kap. i vattenlagen och om tillståndsansökningarna ska behandlas gemensamt i enlighet med 39 § i denna lag,

4) tillståndet behövs med stöd av 28 § 2 mom. 1 punkten,

5) tillståndet behövs uteslutande med stöd av 29 §, eller

6) tillståndet behövs för behandling av förorenade marksubstanser.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten avgör andra tillståndsansökningar än sådana som avses i 1 mom.

Om tillstånd för verksamheterna ska sökas i enlighet med 35 § 4 mom., avgörs ärendet om tillstånd för de olika verksamheterna av regionförvaltningsverket redan om en enda av verksamheterna är sådan att verket är behörigt att avgöra tillståndsärendet.

Närmare bestämmelser om verksamheter som avses i 1 mom. 1 punkten utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 §

Överföring av tillståndsärenden

Om en tillståndsansökan har anhängiggjorts hos den kommunala miljövårdsmyndigheten och det i samband med utredningen av ärendet framgår att verksamheten kan orsaka förorening av vattendrag, ska ärendet överföras till regionförvaltningsverket för avgörande. Den kommunala miljövårdsmyndigheten kan i enskilda fall överföra ett till dess beslutanderätt hörande tillståndsärende till regionförvaltningsverket för avgörande, om ärendet kräver sådan särskild sakkunskap som inte kan fås i kommunen. Ett tillståndsärende kan överföras till regionförvaltningsverket också av andra särskilda skäl.

34 §

Tillståndsmyndighetens regionala behörighet

En tillståndsansökan avgörs av den enligt 31 § behöriga tillståndsmyndighet inom vars verksamhetsområde verksamheten placeras. Om verksamheten innefattar nyttjande av ett område och den bedrivs inom flera än en tillståndsmyndighets verksamhetsområde, ska tillståndsansökan avgöras av den myndighet inom vars verksamhetsområde merparten av den verksamhet som orsakar utsläpp är placerad.

Om fiskerihushållningsvillkor som ingår i tillstånden för flera verksamheter som belastar samma vattendrag ska justeras samtidigt och det är ändamålsenligt att besluta om dem som en helhet, ska ärendet avgöras av det regionförvaltningsverk som är behörigt enligt 1 mom.

Regionförvaltningsverket avgör ett tillståndsärende som annars faller inom den kommunala miljövårdsmyndighetens behörighet, om verksamheten eller verksamheterna har placerats inom flera miljövårdsmyndigheters verksamhetsområde.

35 §

Tillståndsansökan

Tillståndsansökan ska lämnas till den behöriga tillståndsmyndigheten.

36 §

Utlåtanden

Regionförvaltningsverket ska begära utlåtande av den kommun där den i ansökan avsedda verksamheten ska placeras och av den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda samt vid behov av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. ska tillståndsmyndigheten begära utlåtande om ansökan av

- 1) de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna i de kommuner där den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda,
- 2) andra myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet, och
- 3) av andra med tanke på tillståndsprövningen behövliga instanser.

Tillståndsmyndigheten kan även inhämta andra behövliga utredningar i saken.

58 §

Ändring av tillstånd

När det gäller ändring av fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift gäller vad som föreskrivs i 2 kap. 22 § 4 mom. och 22 b § i vattenlagen. Om det vid ett sådant ersättningsförfarande som avses i 68 § har framkommit ny utredning om grunderna för fiskevårdsskyldigheten eller fiskerihushållningsavgiften, kan regionförvaltningsverket samtidigt på tjänstens vägnar uppta ändringen av skyldigheten eller avgiften till behandling utan hinder av vad som annars gäller om ändring och justering av villkor.

60 §

Tillfällig verksamhet som orsakar buller och skakningar

Verksamhetsutövaren ska till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten göra en skriftlig anmälan om åtgärder eller händelser som orsakar tillfälligt buller eller skakningar, såsom byggande eller offentliga tillställningar, om bullret eller skakningarna kan antas bli speciellt störande. Om ett projekt genomförs på flera kommuners område, ska anmälan göras till den

närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde bullret eller skakningarna huvudsakligen framträder.

64 §

Behandling av anmälningar

I de situationer som avses i 62 § kan tillsynsmyndigheten på de villkor som den bestämmer godkänna en nödvändig, kortvarig avvikelse från en skyldighet som grundar sig på denna lag eller avfallslagen. Avvikelsen får inte medföra olägenhet för hälsan eller betydande förorening av miljön eller risk för detta. Beslut om avvikelse fattas av närings-, trafik- och miljöcentralen, om det faller inom regionförvaltningsverkets behörighet att behandla tillståndsärendet. Efter avvikelsen ska tillsynsmyndigheten vid behov inleda ärendet hos tillståndsmyndigheten så som i 58 § föreskrivs om ändring av tillståndsvillkoren.

64 a §

Exceptionella situationer i vissa förbränningsanläggningar

I fråga om förbränningsanläggningar eller gasturbiner vilkas bränsleeffekt är minst 50 megawatt ska verksamhetsutövaren omedelbart göra en anmälan till närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om utrustningen för rening av rökgaser fungerar dåligt eller havererar samt om störningar i tillgången på bränsle. Närmare bestämmelser om anmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan med anledning av en anmälan meddela ett beslut som kan innehålla föreskrifter beträffande anläggningens verksamhet eller förbjuda eller avbryta verksamheten, om detta behövs för genomförande av skyldigheterna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar. Beslutet meddelas efter anslag, och om beslutet ska informeras så som i 53 och 54 § föreskrivs om hur ett miljötillståndsbeslut ges och om information om miljötillståndsbeslut. Närmare bestämmelser om utövandet av närings-, trafik- och miljöcentralens här avsedda behörighet utfärdas genom förordning av statsrådet.

65 §

Inskrivning i datasystemet

Genom förordning av statsrådet kan bestämmas att annan verksamhet än sådan som är miljötillståndspliktig ska anmälas till närings-, trafik- och miljöcentralen för inskrivning i det datasystem för miljöförvaltningsinformation som avses i 27 §, om

1) det är fråga om sådan verksamhet som avses i 30 § 1 mom.,

2) i verksamheten används sådana skadliga ämnen som anges genom förordning av statsrådet, eller

3) verksamheten kan medföra risk för förorening av miljön och det genom förordning av statsrådet har föreskrivits om en miniminivå för förebyggande av utsläpp från verksamheten eller en miniminivå för andra miljöskyddskrav.

68 §

Separata ersättningsbeslut

Om en detaljerad utredning av de skador som en verksamhet orsakar skulle innebära att avgörandet av ett tillståndsärende fördröjs oskäligt, kan regionförvaltningsverket avgöra tillståndsärendet till den del detta gäller beviljandet av tillstånd och uppskjuta avgörandet av ärendet till en senare tidpunkt till den del det gäller ersättning för sådana i 67 § avsedda skador som orsakas av verksamheten. Ersättning för beviljande av sådan nyttjanderätt som avses i 49 § ska emellertid bestämmas i samband med tillståndet.

Regionförvaltningsverket kan också bestämma att frågan om ersättning för de skador som orsakas av verksamheten till någon del ska avgöras senare, om det saknas behövlig utredning eller annars finns särskild anledning därtill. Den som erhåller tillstånd ska härvid åläggas att inhämta behövlig utredning och hos regionförvaltningsverket ansöka om komplettering av ersättningsavgörandet.

71 §

Ersättning för skada som orsakats före avgörandet av tillståndsärendet

Regionförvaltningsverket kan i samband med ett tillståndsärende som gäller förorening av vattendrag behandla också ett yrkande som gäller ersättning för skada som har orsakats av den i ansökan avsedda verksamheten före avgörandet av tillståndsärendet, om avgörandet inte på grund därav fördröjs väsentligt. Om yrkandet inte behandlas i samband med tillståndsärendet, ska regionförvaltningsverket behandla det som ett separat ärende.

72 §

Ersättning för oförutsedd skada

Ersättning för skada som inte hade förutsetts när tillståndet beviljades kan utan hinder av det tidigare avgörandet yrkas i en ansökan till regionförvaltningsverket. Samtidigt kan behandlas ett yrkande som gäller ersättning för skada som med avvikelse från tillståndet har orsakats genom samma åtgärd.

73 §

Behandling av ersättningsärenden vid tingsrätten

Tingsrätten ska utan prövning avvisa ett genom ett käromål anhängiggjort skadeståndsyrkande, om ett ersättningsärende som grundar sig på samma ärende är anhängigt hos tillståndsmyndigheten.

Allmän domstol avgör utan hinder av 71 och 72 § ersättningsyrkanden baserade på brott som gäller förorening av vattendrag. Regionförvaltningsverket ska avvisa ett ersättningsärende utan prövning om det brottmål som ersättningsyrkandet är baserat på är anhängigt vid tingsrätten.

Tingsrätten ska underrätta regionförvaltningsverket om att ett ersättningsärende som gäller förorening av vattendrag har blivit anhängigt.

Tingsrätten och fullföljdsdomstolen kan begära utlåtande av närings-, trafik- och miljöcentralen eller regionförvaltningsverket, om avgörandet av ärendet förutsätter särskild sakkunskap om miljöskydd eller vattenärenden.

77 §

Utredningsskyldighet och bedömning av saneringsbehovet

Om mark eller grundvatten uppenbarligen har förorenats, kan närings-, trafik- och miljöcentralen ålägga den som enligt 75 § svarar för saneringen att utreda det förorenade områdets storlek samt saneringsbehovet. Åläggandet ska i tillämpliga delar meddelas med iakttagande av 13 kap.

Vid bedömning av behovet av sanering av mark och grundvatten som förorenats ska hänsyn tas till det förorenade områdets, dess omgivnings och grundvattnets nuvarande eller framtida användning samt den eventuella fara eller olägenhet för hälsan eller miljön som föroreningen medför.

78 §

Sanering av mark

Behandling av förorenade marksubstanser förutsätter miljötillstånd.

Sanering av mark på ett förorenat område eller avlägsnande av förorenade marksubstanser för bortforsling och behandling någon annanstans enligt 1 mom. kan emellertid inledas efter anmälan om saken till närings-, trafik- och miljöcentralen, om

1) det förorenade områdets storlek och markens föroreningsgrad har utretts tillräckligt noggrant,

2) saneringen sker enligt allmänt använda godtagbara metoder, och om

3) verksamheten inte leder till annan förorening av miljön.

Närings-, trafik- och miljöcentralen granskar anmälan och fattar beslut med anledning av den. Beslutet kan förenas med behövliga föreskrifter om hur verksamheten ska ordnas och om tillsynen. Beslutet meddelas efter anslag, och om beslutet ska informeras så som i 53 och 54 § föreskrivs om hur ett miljötillståndsbeslut ges och om information om miljötillståndsbeslut.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om anmälan och det beslut som ska fattas med anledning av den.

79 §

Saneringsåläggande

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska meddela åläggande om sanering av mark eller grundvatten, om den som enligt 75 § är ansvarig för saneringen inte gör något åt saken. Åläggandet ska i tillämpliga delar meddelas med iakttagande av 13 kap.

I det beslut som avses i 1 mom. kan myndigheten samtidigt bestämma vilka andra åtgärder som behöver vidtas för att återställa miljön i dess ursprungliga skick eller för att minska eller undanröja olägenheter. Om saneringen förutsätter behandling av marksubstanser på det förorenade området, ska åläggandet meddelas i tillämpliga delar med iakttagande av bestämmelserna om miljötillstånd och bestämmelserna i 13 kap.

80 §

Delegering av beslutanderätt till kommunen

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört närings-, trafik- och miljöcentralen samt regionförvaltningsverket besluta att den kommunala miljövårdsmyndigheten ska vara behörig myndighet i sådana ärenden som gäller förorenad mark som avses i detta kapitel, med undantag av 75 § 3 mom. Beslutet kan ges för viss tid och det kan av särskilda skäl ändras. I beslutet får ändring inte sökas genom besvär.

Sådana i 1 mom. avsedda ärenden som anhängiggjorts hos närings-, trafik- och miljöcentralen innan beslutet om delegering av beslutanderätt har fattats ska slutbehandlas vid närings-, trafik- och miljöcentralen och ärenden som anhängiggjorts hos regionförvaltningsverket ska slutbehandlas vid regionförvaltningsverket.

82 §

Kontroll på annans område

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan bevilja en verksamhetsutövare rätt att på en annans område kontrollera en verksamhets miljöpåverkan samt miljökvaliteten, om områdets ägare eller innehavare inte har gett sitt samtycke till detta.

En förutsättning för beviljande av kontrollrätt är att kontrollen inte medför nämnvärd olägenhet. Områdets ägare eller innehavare ska ges tillfälle att bli hörd i ärendet.

84 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten kan

1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller föreskrift eller ett med stöd av den meddelat villkor eller åläggande att fortsätta eller upprepa överträdelsen,

2) ålägga den som bryter mot denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller föreskrift eller ett med stöd av den meddelat villkor eller åläggande att fullgöra sin skyldighet på något annat sätt,

3) ålägga den som har förfarit så som avses i 1 eller 2 punkten att återställa miljön i ursprungligt skick eller undanröja olägenheter som miljön har åsamkats genom överträdelsen,

4) ålägga verksamhetsutövaren att i tillräcklig utsträckning utreda verksamhetens miljöpåverkan, om det finns grundad anledning att misstänka att den orsakar förorening i strid med denna lag.

När det gäller tillståndspliktig verksamhet meddelas åläggandet av närings-, trafik- och miljöcentralen, om den behöriga tillståndsmyndigheten är regionförvaltningsverket eller detta med stöd av 33 § har beviljat miljötillståndet, och i annat fall den kommunala miljövårdsmyndigheten.

Om åläggandet gäller tillståndspliktig verksamhet och tillståndsärendet enligt 39 § ska undergå gemensam behandling, meddelas åläggandet enligt bestämmelserna om förvaltningstvång i 21 kap. i vattenlagen. Om åläggandet gäller endast iakttagandet av en förpliktelse som avses i denna lag eller i bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, ska det emellertid meddelas i enlighet med denna lag.

Ett åläggande kan inte meddelas omedelbart för att verkställa 4 eller 6 §.

84 a §

Åläggande att avhjälpa betydande förorening av vattendrag och naturskador

Om en överträdelse eller försummelse enligt 84 § 1 mom. 1 eller 2 punkten medför betydande förorening av vattendrag eller en naturskada som avses i 5 a § i naturvårdslagen ska närings-, trafik- och miljöcentralen, utöver vad som bestäms i 84 § 1 mom. i denna lag, ålägga verksamhetsutövaren att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009).

Om betydande förorening av vattendrag eller en naturskada har orsakats av en olycka eller av något annat oförutsett, ska närings-, trafik- och miljöcentralen ålägga den verksamhetsutövare som orsakat skadan att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.

84 c §

Anmälan om betydande förorening av vattendrag och naturskador

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om betydande förorening av vattendrag och naturskador som avses i 84 a § och om ett överhängande hot om sådana.

91 §

Hörande

Innan en myndighet meddelar ett åläggande eller en föreskrift som avses i detta kapitel ska den ge den som åläggandet eller föreskriften avser tillfälle att bli hörd i enlighet med förvaltningslagen. Vid behov ska också andra parter, andra tillsynsmyndigheter, tillståndsmyndigheter och myndigheter som bevakar allmänt intresse höras.

92 §

Rätt att anhängiggöra ärenden

Om ett ärende som avses i 77, 79, 84, 84 a, 85 eller 86 § inte har anhängiggjorts på tillsynsmyndighetens eget initiativ, kan ärendet skriftligen anhängiggöras av

- 1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 3) den kommun där verksamheten är placerad eller av en annan kommun inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 4) närings-, trafik- och miljöcentralen samt av den kommunala miljövårdsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) en annan myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan inleda ett ärende som gäller utfärdande av en miljöskyddsföreskrift som avses i 19 § 2 mom. 7 punkten, om kommunen inte har meddelat någon föreskrift om detta och om en sådan föreskrift har ansetts utgöra ett viktigt styrmedel med tanke på vattenstatusen i förvaltningsplanen enligt lagen om vattenvårdsförvaltningen.

94 §

Åtgärder i samband med brottmål

Tillsynsmyndigheten ska anmäla gärningar och försummelser som avses i 116 § till polisen för inledande av förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras om gärningen med hänsyn till omständigheterna ska anses vara ringa och allmänt intresse inte anses kräva att åtal väcks.

Närings-, trafik- och miljöcentralen är målsägande i brottmål om allmänt intresse har kränkts.

95 §

Anordnande av tillsyn

För anordnande av tillsyn enligt denna lag ska närings-, trafik- och miljöcentralen göra upp en tillsynsplan. Bestämmelser om innehållet i planen utfärdas vid behov genom förordning av miljöministeriet.

96 §

Sökande av ändring

I beslut om godkännande av kommunala miljöskyddsföreskrifter och avgiftstaxan som gäller behandling av miljötillståndsansökningar söks ändring genom besvär så som anges i kommunallagen (365/1995). Närings-, trafik- och miljöcentralen har därtill rätt att söka ändring i beslut som gäller kommunala miljöskyddsföreskrifter.

97 §

Besvärsrätt

Besvärsrätt har

- 1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,
- 2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 3) den kommun där verksamheten är placerad eller en annan kommun inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 4) närings-, trafik- och miljöcentralen samt den kommunala miljövårdsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) en annan myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljövårdsmyndigheten har dessutom rätt att i syfte att bevaka det allmänna miljöskyddsintresset anföra besvär över beslut varmed Vasa förvaltningsdomstol har ändrat eller upphävt dess beslut.

99 §

Förfarandet i fullföljdsdomstolen

Vasa förvaltningsdomstols beslut ska lämnas till ändringssökanden och en kopia av beslutet till de parter som har bett om en sådan samt i ärenden som gäller tillstånd till verksamhetsutövaren, om vederbörande inte har sökt ändring. En kopia av beslutet ska dessutom lämnas till regionförvaltningsverket, tillsynsmyndigheterna, de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet samt Finlands miljöcentral.

105 §

Behandlingsavgifter

För behandling av i denna lag avsedda tillstånd, anmälningar och andra ärenden får en statlig myndighet ta ut avgifter som fastställs enligt vad som bestäms i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och med stöd av den i förordning av statsrådet eller miljöministeriet. Grunden för de avgifter som en kommun tar ut ska i tillämpliga delar överensstämja med lagen om grunderna för avgifter till staten. I fråga om avgiftsgrunderna föreskrivs närmare i en av kommunen godkänd taxa.

Ingen avgift tas ut för behandling av ett ärende som har anhängiggjorts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakats olägenhet. För behandling av ett ärende som har anhängiggjorts på yrkande av någon annan får avgift tas ut, om det ska anses uppenbart att det har anhängiggjorts utan grund.

106 §

Hörande av vittnen

Regionförvaltningsverket kan, om det av särskilda skäl är behövligt, höra vittnen på ed och parter under sanningsförsäkran. Parterna ska ges tillfälle att vara närvarande då ett vittne eller en part hörs, varvid de har rätt att ställa frågor samt uttala sin åsikt om vittnets eller partens berättelse. I fråga om vittnesarvode gäller vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

110 b §

Beredningen av statsrådets beslut

Under beredningen av statsrådsbeslutet ska de vilkas rätt eller fördel saken berör ges tillfälle att bli hörda. Utlåtande ska begäras av den kommun där verksamheten är placerad och av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten, av vederbörande närings-, trafik- och miljöcentraler samt av andra som närmare anges genom förordning av statsrådet. Dessutom ska sådana registrerade föreningar eller stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle att bli hörda under beredningen av beslutet.

112 §

Hörande samt information om gemensamt genomförande

Innan ett beslut som avses i 111 § fattas ska om ansökan begäras utlåtanden av den kommun där verksamheten är placerad samt av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten, av vederbörande närings-, trafik- och miljöcentraler samt av andra som närmare anges genom förordning av statsrådet. Dessutom ska sådana registrerade föreningar och stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle att bli hörda med anledning av ansökan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 161/2009
FvUB 18/2009
RSv 205/2009

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President
TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister
Mari Kiviniemi